

Мало напрѣдъ ми трѣгнахме.
 Отъ пепель ся отстранихме:
 Друго мѣсто намѣрихме,
 Двамца пакъ си посѣднахме.
 Отворихме прикази си,
 Обновихме раскази си:
 Говоряхме безъ свършване,
 Трѣгнахъ ни словата;
 Чюдно бѣше и положене,
 То нямаше насыта,
 Отворихме нови причти,
 Пріятелски разни случки;
 Наши много исторіи:
 Бѣхме цѣли оратори. . .

.
 Околность ся утиши,
 Нищо шумъ ся нечюваше,
 Разговоръ ни насърдчи, —
 Нашій гласъ ся раздаваше.

.

VIII.

Зора.

Стража бѣше нарѣдена;
 Сячка дружба' безбѣдена
 Спокойно си почиваше;
 Изранени уморени,
 Отъ подвиги тѣжки дневни,